

U župi djeluju sestre Ancelle della Carita, Službenice milosrđa. U Kustošiji su od 1931. godine. Danas surađuju sa župom kao katehisticke i sakristanke. U svom samostanu čuvaju djecu, posjećuju bolesne i izrađuju misno ruho.

U župi je i redovnička zajednica Franjevke Bezgrješnog začeca (Crnogorska provincija). Njihov samostan služi sestrama za školovanje i rad u Zagrebu. Djeluju najčešće u zdravstvu.

Službenice milosrđa u Zagrebu

Službenice milosrđa, redovnička zajednica koju je 1836. u Italiji osnovala sv. Marija Krucifiksa di Rosa, prisutne su u zagrebačkoj Kustošiji od 17. rujna 1935. Došle su na poziv župnika fra Bonaventure Burica koji je upoznao rad sestara u Dubrovniku. Sestre su se bavile odgojno-obrazovnim radom, a djelovale su i na župama kao župne suradnice. Tadašnji župnik, koji je razmišljao o pastoralnim potrebama Kustošije, odlučio je pozvati sestre.

Stigle su prve tri sestre koje su odmah otvorile dječji vrtić koji je pohađalo oko 60 djece. Do izgradnje nove župne crkve u kapelici sestara sastajala se i nova župna zajednica. Sestre su u suradnji sa župnicima sudjelovale u župnim aktivnostima. Poslije izgradnje župne crkve Sv. Nikole Tavelića, s. Mercedes Visković osnovala je župni zbor, a sudjelovala je i u osnivanju Instituta za crkvenu glazbu na kojem je bila profesorica. Kao orguljašice i voditeljice zbora djelovale su: s. Hedviga Galić i s. Nikolina Matešić. Zbog smanjenog broja sestara 1995. sestre napuštaju vođenje župnog zbora. Od početka župe pa sve do danas sestre djeluju u sakristiji. U suradnji sa župnicima sudjeluju u župnom vjeronauku i pripremi djece i mladih za primanje sakramenata.

Potreba i planova je puno, no poslenika je malo i sestre u svakodnevnoj molitvi mole za nova duhovna zvanja koja će ljudima današnjice posvjedočiti prisutnost i trajnost Božje dobrote.

U samostanu sestara radi dječji vrtić *Dobri*, koji je službeno registriran 1998. Samostan od samih početaka ima poteškoća u adaptaciji prostora za rad vrtića. Tim poteškoćama u razdoblju od 1945. do 1990. pridružile su se i poteškoće političke naravi jer su tadašnje vlasti onemogućavale prosvjetni rad redovničkih zajednica. Unatoč tomu, u vrtiću bilo je uvijek više zahtjeva za primitak djece, nego što je vrtić mogao primiti. Materijalni uvjeti rada poboljšavali su

se u skladu s potrebama i financijskim mogućnostima sestara. Osim rada s djecom, sestre su u samostanu pripremale za primanje sakramenata mnogu djecu i odrasle koji su to, zbog već spomenutih okolnosti, bili prisiljeni učiniti potajno. Nakon 1990. vrtić se prilagodio državnim pedagoškim standardima, pa danas uz sestre rade i laici.

Osim velike važnosti za župu, samostan ima veliko značenje i za hrvatsku provinciju Službenica milosrđa. Od osnutka samostana brojne Službenice milosrđa, ali i laici iz drugih krajeva domovine boravili su kod sestara zbog liječenja, školovanja i različitih drugih potreba. Uvođenjem vjeronauka u škole, sestre rade kao vjeroučiteljice u kustošijskim osnovnim školama. Zbog potreba sestara i promjena u državnom pedagoškom standardu predškolskog odgoja, izgrađen je novi samostan i dječji vrtić koji započinje s radom u rujnu 2012. godine.